

FESTSPILLENE
I BERGEN

PROGRAM
KR 20

DEN NATIONALE SCENE
STORE SCENE

04.-08. JUNI

Barberen i Sevilla

The Barber of Seville

BERGEN
INTERNATIONAL
FESTIVAL

25. MAI — 08. JUNI
2016

Sorry, jeg hadde
glemt at du la ut for
Festspill-billettene.
Vippser deg nå!

Du trenger bare et mobilnummer,
og vipps så er pengene på vei.

Uansett hvilken bank du har.

vipps

By DNB

Nå koster det ingenting å overføre beløp
under 5000 kroner. A vipps 5000 kroner
eller mer, koster 1 % av beløpet.

Barberen i Sevilla

The Barber of Seville

DEN NATIONALE SCENE

STORE SCENE

Lørdag 04. juni kl 18:00 *Saturday 04 June at 18:00*

Mandag 06. juni kl 18:00 *Monday 06 June at 18:00*

Tirsdag 07. juni kl 18:00 *Tuesday 07 June at 18:00*

Onsdag 08. juni kl 18:00 *Wednesday 07 June at 18:00*

Tirsdag 14. juni kl 19:00 *Tuesday 14 June at 19:00, Bodø*

Torsdag 16. juni kl 19:30 *Thursday 16 June at 19:30, Tromsø*

Fredag 17. juni kl 19:30 *Friday 17 June at 19:30, Tromsø*

Varighet: 3 t inkludert pause

Duration: 3 h including interval

GIOACCHINO ROSSINI (1772–1868)

Barberen i Sevilla *The Barber of Seville*

Fremføres på italiensk, tekstes på norsk. *Performed in Italian, surtitled in Norwegian.*

Produsert av *Produced by* Opera Bergen

En samproduksjon mellom Festspillene i Bergen, Opera Bergen og Nordnorsk Opera og Symfoniorkester (NOSO). *A collaboration between Bergen International Festival, Opera Bergen and the Arctic Philharmonic.*

Støttet av *Supported by* Grieg Foundation

Sponset av *Sponsored by* DNB

ROCC iscenesettelse *stage director, stage designer*

Anne Randine Øverby kunstnerisk ledelse, produksjon
artistic direction, production

Miro Sabo kostymedesign *costume design*

Jens Lange lysdesign *lighting design*

William Lacey dirigent *conductor*

Alexandru Petrovici cembalo, repetitør *cembalist,
repetitor*

Nordnorsk Opera og Symfoniorkester (NOSO)

Arctic Philharmonic

Bergen Operakor

Tuva Semmingsen/Lilly Jørstad Rosina

Tony Bardon/Rubèn Pérez Rodríguez

Grev Count Almaviva

Marcin Bronikowski Figaro

Donato Di Stefano Don Bartolo

Petar Naydenov Doktor *Doctor* Basilio

Kaia Rullestad Teigen Berta

Jørgen Magnus Haslum Fiorello

Geir Dancke Molvik offiser *an officer*

Rossinis Roma

For den unge Rossini er møtet med Romas tarvelige teater, strenge sensur og enda strengere publikum brutalt.

Roma er kanskje den evige stad med en fortid som verdens sentrum – men det kan være vanskelig å se i 1816. Turen inn til byen gir en indikasjon på hva som venter; det øde landskapet er spekket med landeveisrøvere, selv om de langs veien inn kan se de makabre bevisene på byens harde rettferdighet på dette området – lange påler med avkuttete armer og bein fra sine mindre heldige kolleger.

Inne i selve byen fortsetter det triste synet. De gamle romerske ruinene ligger halvt overgrodd, saueflokker og griser roter rundt i jorden på Forum Romanum, og Colosseum er nå bare stedet hvor romerne kan hente gratis steinblokker til sine nye hus. Roma er ufattelig skittent, og om sommeren florerer malaria i den stekende varmen i de falleferdige slumområdenes smale gater. Likevel strømmer studenter, kunstnere og turister til fra hele Europa

Gioachino Rossini er 23 år når han ankommer Roma høsten 1815 for å jobbe på Teatro Valle. Han er allerede erfaren i opera-faget, og har de siste fem årene jobbet seg frem til en posisjon som en av de mest etterspurte komponistene i Napoli, Venezia, Milano og Roma.

Standarden på scenen og i orkestergraven er ufattelig dårlig. Musikerne er amatører; de spiller i teateret om kvelden og jobber som gullsmeder, snekkere eller murere om dagen – og Rossini vet ikke om han skal være mest sint for at hans barberer spiller klarinett i orkesteret, eller over at hans klarinettist også er hans barberer.

For mange italienske teatergjester i de fine losjene er det langt på vei likegyldig hva som skjer på scenen. De kommer for å bli sett og for å møte andre med samme sosiale status, og mange har kjøpt en losje for en hel sesong. Kanskje hører de etter på premieren, men etter et par forestillinger drukner mye av sangen og musikken i generell støy. Oppe på galleriet sitter

andre grupper, som til gjengjeld er fanatiske tilhengere eller motstandere av en bestemt komponist eller sanger. Noen av dem har en ytterst profesjonell holdning til begivenhetene på scenen; de er betalt av kunstnerne selv eller av operaledelsen for enten å ytre seg positivt om de betalende, eller bue konkurrerentene ut. Slagsmål er ikke uvanlig, og publikum oppfører seg mange steder omtrent som om de var på en sportskamp 200 år senere.

Rossinis nye opera heter *Torvaldo e Dorliska*, og den har premiere 26. desember – men allerede før premieren får Rossini en henvendelse fra et konkurrerende teater i byen, Teatro Argentina. Det er større enn Teatro Valle, men like ynkelig og skittent. Mange bryr seg nemlig ikke med å gå lenger enn ut i gangen når de skal late vannet:

Teatrene i Roma er mørke, skitne og usle i sine utsmykninger. Men enda verre er det at de er så motbydelige for alle sanser, så frastøtende i deres helhet, at det er umulig å beskrive i detalj. Det må være nok å fremheve at korridorene i Teatro Argentina viser romernes ekle manerer med større kraft enn mange bøker fulle av ord.

Slik beskriver en britisk turist toalettvanene i teateret hvor Rossinis nye opera skal ha premiere.

På grunn av pavestyret er sensuren i Roma strengere enn andre steder. På alle Europas teatre er det helt normalt at sensuren skal sjekke nye verk for oppfordringer til opprør mot de stedlige makthaverne, fornærmelser mot kirken og alminnelig usømmelighet – men ingen steder er man så strenge som i Roma. En ny libretto skal leveres inn i ikke mindre enn 41 eksemplarer til de tre sensurkontorene (et for moralske saker, et for kirkelige og et for politiske). Nok til at teatrene må bruke en hel hær av skrivere – for det er fortsatt 122 år til kopimaskinens oppfinnelse.

Kalenderen viser nå 17. januar, og med kun litt over to uker til den planlagte premieren kan man ikke kaste bort tiden. Det vil nok være bedre å velge et tema som sensorene allerede har godkjent. Valget faller til slutt på Beaumarchais' komedie *Barberen i Sevilla*. Den er allerede i 1782 blitt omsatt til opera av komponisten Giovanni Paisiello, og i den utgaven er det en

av de få eldre operaene som publikum ikke vil slippe. Librettisten Cesare Sterbini blir innleid til å skrive en ny libretto over historien.

Barberen i Sevilla blir skapt, komponert, øvd, iscenesatt og prøvd på bare 24 dager, og det er ikke uvanlig for verken Rossini eller hans kolleger, som ofte jobber døgnet rundt når de først har hørt de sangerne de har til rådighet. Rossini er en praktisk mann, og han vet at hans sjanser for suksess er større hvis han skriver partier som passer godt for hver sanger, og som viser hans eller hennes fortrinn. Derfor kunne han – og mange av hans kolleger – aldri drømme om å skrive en opera uten å høre de aktuelle sangerne først, selv om det gjør ukene frem til en premiere svært hektiske.

Ikke rart da at mange komponister ofte gjenbraker en god arie, et vellykket ensemble eller en flott ouverture fra en opera som ellers har blitt en fiasko. Det er enkelt og fristende å unngå bryderiet med å finne på ny musikk, når man nå saktens kan slippe unna med å bruke en god arie fra en mer eller mindre glemt opera fra forrige sesong i en by langt unna.

Rossini har gode sangere til rådighet, men berømte sangere koster mye penger, og den spanske tenoren Manuel Garcia får tre ganger så mye for å synges Almavivas parti som Rossini får for å komponere hele operaen.

Premieren blir satt til 20. februar. Men allerede på forhånd er det en del av publikum som har bestemt at den nye operaen skal bli en fiasko. Det er den fløyen som holder fast på at en oppkomling som den unge Rossini ikke skal bry seg om å røre ved en historie som *Barberen i Sevilla*, som de mener tilhører den forgudede Paisiello.

Som ventet går det galt. Rossini har iført seg en ny fargerik jakke i spansk stil, som han selv er veldig stolt over – men publikum skriker av latter og gjør narr av han når han går inn i orkestergraven og setter seg ved cembaloen for å slå an til ouverturen. Den er det ingen som hører noe av, for den drukner fullstendig i bråket.

Bedre går det ikke når tenoren Garcia kommer inn for å synges sin serenade foran Rosinas balkong. Han har ikke fått stemt sin

gitar, og publikum roper etter å få lov til å høre primadonnaen Geltrude Righetti-Giorgi isteden. Og uhellene fortsetter; en katt sniker seg plutselig inn på scenen og insisterer høylytt på å ta del i operaen, Don Basilio faller pladask på scenen og blir neseblod – og gruppen av Paisiello-tilhengere blant publikum benytter for øvrig enhver sjanse til å forstyrre forestillingen.

Rossini vet at han har skrevet en opera som fortjener bedre – og neste dag skriver han til sin mor:

I kveld ble min opera oppført og buet ut. Det er de mest merkelige ting som skjer her i byen. Jeg kan ærlig si deg at min opera tross alt dette er meget fin, og folk gleder seg allerede til neste oppførelse, hvor man kanskje vil kunne høre musikken – noe som var umulig i går. Fra begynnelse til slutt druknet alt i bråk.

Rossini reviderer partituret og sletter avsnittene som ikke har virket etter hensikten. Han sykemelder seg, så han ikke selv trenger å dirigere forestillingen. Men nå har romerne rast fra seg, og til den andre oppførelsen sitter de helt stille og lytter. Ved den tredje forestillingen er suksessen enda større.

Rossini tør nå omsider å kalle operaen *Barberen i Sevilla*, og det varer ikke lenge før den er enda mer populær enn Paisiellos versjon – og slik har det vært siden.

Tekst: Henrik Engelbrecht

En lengre versjon av artikkelen er tilgjengelig på www.fib.no.

Rossini's Rome

To the young Rossini, the encounter with Rome's sordid theatres, strict censorship, and even stricter audience is a brutal one.

Rome may well be the Eternal City with a past as the centre of the world, but this might be hard to spot in 1816. The journey into town gives an indication of what is to come: The desolate landscape is crawling with brigands in spite of the macabre demonstrations of the city's tough justice in this area – long stakes with cut off arms and legs from the less fortunate of their colleagues are displayed by the roadside.

Within the city the spectacle is just as dismal. The old Roman ruins lie halfway overgrown, flocks of sheep and herds of pigs are rummaging in the earth in the Roman Forum, and the Colosseum is just a place for the Romans to collect free boulders for their new houses. Rome is incredibly dirty, and in the smouldering summer heat, malaria is rampant in the dilapidated slum areas' narrow streets. Still students, artists, and tourists pour in from all over Europe.

Gioachino Rossini is 23 years old when he arrives in Rome in the autumn of 1815 to work at the Teatro Valle. His experience within the opera field is already quite impressive, and during the last five years he has worked his way up to become one of the most popular composers in Naples, Milan, and Rome.

The stage and the orchestra pit are of unfathomably poor standard. The musicians are amateurs; they play at the theatre at night and work as jewellers, carpenters, or masons during the day – and Rossini cannot decide what angers him the most: that his barber plays the clarinet in the orchestra or that his clarinettist is also his barber.

The Italian theatregoers in their grand boxes are in general indifferent to what is happening onstage. They go to the theatre to be seen and meet others of the same social standing, and many have bought a box for the entire season. They might just be paying attention on the opening night, but after a couple of performances, the music and songs are mostly drowned in

noise. At the gallery, however, you find different kinds of groups who are either rabid supporters or opponents of a certain composer or singer. Amongst these there are those with a pronounced professional attitude to the happenings onstage: They are paid by the performers or the opera administration to either express a positive opinion about the performers or jeer the competitors off the stage. Fights are common, and the audience often act as if they were attending a sports event 200 years later.

Rossini's new opera is called *Torvaldo e Dorliska* and is to open at December 26th, but already prior to the opening night Rossini is approached by a competing theatre in the city, Teatro Argentina. It is larger than the Teatro Valle, but just as miserable and dirty. Many of its guests cannot be bothered to venture further than the corridor to pass water.

Rome's theatres are dark, dirty, and mean in their decorations. But even worse is the fact that they are abominable to the senses, so repelling it is impossible to describe in detail. Let it suffice to emphasize that the corridors of the Teatro Argentina shows the Roman's disgusting habits with greater effect than so many books with all their words.

These are observations made by an English tourist concerning the toilet habits at the theatre where Rossini's new opera is to be premiered.

The censorship in Rome is more rigid than other places because of the papacy. It's quite common for all of Europe's theatres to undergo censorship in order to check that new plays do not encourage revolt against local authorities, insults against the church, and common indecency – but nowhere is one as strict as in Rome. No less than 41 examples of a new libretto are to be handed in to the three censorship offices (one for moral concerns, one for religious concerns, and one for political concerns). Enough for the theatres to employ a host of scribes – as the copying machine is not invented for another 122 years.

The calendar shows January 17th, and time is not to be wasted, as opening night is merely two weeks away. The best option would be to choose a theme the censors have already approved of. In the end Beaumarchais' comedy *The Barber*

of Seville is selected. The composer Giovanni Paisiello has already transformed it into an opera, in 1782, and that version is one of the few older operas the audience will not let go. The librettist Cesare Sterbini is hired to write a new libretto based on the story.

The Barber of Seville is created, composed, rehearsed, produced, and rehearsed on stage in just 24 days, which is not unusual for Rossini or his colleagues, who work around the clock after having heard the singers in the cast. Rossini is a practical man, and he knows his prospects for success increase if he writes parts particularly suited for each singer, showing of his or hers merits. Consequently he – and many of his colleagues – would never dream of writing an opera without hearing the singers first, even though it means the weeks leading up to the premiere are rather hectic.

So it isn't strange that many composers reuse a fine aria, a successful ensemble, or a grand overture from an opera that has otherwise failed. It is easy and quite tempting to avoid the nuisance of coming up with new music when admittedly one might get away with using a decent aria from a more or less forgotten opera from last season in a city far away.

Rossini has fine singers at his disposal, but famous singers are expensive, and the Spanish tenor Manuel Garcia receives thrice the amount for performing *Almaviva's* part as Rossini gets for composing the entire opera.

Opening night is set for February 20th, but prior to the event certain members of the audience have already decided the new opera will be a fiasco. This group is made up of those who believe an upstart like the young Rossini ought to let a story like *The Barber of Seville* well alone, as they consider it as belonging to the much-adored Paisiello.

And it is a disaster, as expected. Rossini is wearing a new, colourful, Spanish-style jacket, which he himself is very proud of, but the audience shrieks with laughter and mocks him as he enters the orchestra pit and seats himself by the cembalo to strike the chord for the overture, which no one hears as it is completely drowned by noise.

Garcia the tenor does not fare any better as he enters the stage to perform his serenade by Rosina's balcony. He has not had the chance to tune his guitar, and the audience is screaming for the prima donna Geltrude Righetti-Giorgi instead. And then one mishap succeeds another: A cat suddenly wanders onstage, loudly insisting on joining in, Don Basillo falls flat on his face and have a nosebleed, and in addition the mob of Paisillo followers in the audience seize every opportunity to disrupt the performance.

Rossini knows he has composed an opera worthy of a better reception, and the next day he writes to his mother:

Tonight my opera was staged and booed. What extraordinary things transpire in this city. In spite of all this I can honestly tell you that my opera is very fine, and people are already looking forward to the next performance, where one might be able to hear the music – which was impossible yesterday. From the beginning to the end it all drowned in noise.

Rossini revises the score and omits the parts that didn't have the desired effect. He then takes sick leave to avoid having to conduct the opera. But the Romans have now had their outburst, and at the second performance they sit quietly and listen. The third performance is an even greater success.

At last Rossini dares to name his opera The Barber of Seville, and it does not take long before it is even more popular than Paisiello's version – and that is the way it has remained ever since.

Text: Henrik Engelbrecht

English version: Mannheimer

Handlingen

Grev Almaviva er forelsket i den vakre Rosina, som er arving til en stor formue. Hun er også forelsket i ham, uten å kjenne til hans adelige herkomst. Hennes formynder, Doktor Bartolo, er selv interessert i å gifte seg med henne, men med hjelp fra den lokale barberen og tusenkunstneren Figaro får greven etter mange forviklinger sin Rosina.

Synopsis

Sinfonia

1. AKT

Historien begynner ved soloppgang på en plass i Sevilla. Grev Almavivas tjener, Fiorello, ankommer sammen en flokk medbragte musikere for å synge en serenade for den vakre kvinnen som han vet bor i Doktor Bartolos hus – og som han tror er doktorens datter.

Kavatine (Almaviva): "Ecco ridente in cielo"

Serenaden har ingen virkning – og musikerne blir sendt bort igjen. Almaviva sender også Fiorello bort, men blir selv værende på plassen for at se om han kan få et glimt av den unge skjønnheten. Plutselig hører han en stemme – det er barberen og tusenkunstneren Figaro.

Kavatine (Figaro): "Largo al factotum della città"

Almaviva og Figaro gjenkjenner hverandre, og greven forklarer at han er i Sevilla inkognito for å se skjønnheten han er blitt dødsens forelsket i. Figaro kjenner godt til Rosina og hennes formynder Doktor Bartolo – han kommer ofte til huset for å barbere doktoren. Greven synger en ny serenade, hvor han kaller seg Lindoro – han vil jo ikke risikere at Rosina kun vil ha ham på grunn av adelstittelen.

Canzonetta (Almaviva): "Se il mio nome"

Figaro får en idé som kan hjelpe Almaviva å komme nærmere sin elskede; han skal forkle seg som en fordrunken soldat og kreve å bli innkvartert hos Doktor Bartolo.

Duett (Almaviva og Figaro): "All'idea di quel metallo"

I Doktor Bartolos hus skriver Rosina et brev til den unge mannen som hun tror heter Lindoro.

Kavatine (Rosina): "Una voce poco fa"

Doktor Bartolo ankommer sammen med musikk læreren og ryktemakeren Don Basilio, som forteller doktoren at grev Almaviva er i byen, og at han vil ha Rosina. Don Basilio foreslår å sette ut et solid rykte i byen om greven.

Arie (Basilio): "La calunnia"

Doktor Bartolo foretrekker å handle mer kontant; han vil gifte seg med Rosina med det samme, og de går ut for å formulere ekteskapskontrakten. Figaro har hørt alt de to har sagt, og forteller Rosina om Bartolos plan. Hun regner med at det skal hun nok klare å håndtere, men er mye mer interessert i å høre om den unge Lindoro. Figaro innbiller henne at Lindoro er hans fattige fetter, som er dødelig forelsket i Rosina.

Duett (Rosina og Figaro): "Dunque io son"

Figaro lover å levere et brev til Lindoro, som Rosina smart nok allerede har skrevet. Når Bartolo kommer hjem lukter han lunt; det mangler et ark i bunken, pennen har vært i bruk – og det er blekk på Rosinas finger.

Arie (Bartolo): "A un dottor della mia sorte"

Greven dukker nå opp forkledd som en fordrunken soldat og forlanger å bli innkvartert hos Doktor Bartolo, som gjør seg mye umak for å slippe den ubudne gjesten. I et ubevoktet øyeblikk avslører soldaten seg som Lindoro overfor Rosina, og han lykkes også å gi henne et brev han har skrevet uten at noen ser det. Figaro, kammerpiken Berta og Don Basilio ankommer, og når diskusjonen er på sitt høyeste, banker det på døren. En offiser arresterer den falske soldaten, men greven fremviser

et brev som umiddelbart får ham satt fri. Bartolo er stum av forbløffelse over de merkelige hendelsene.

Finale (Rosina, Bartolo, Basilio, Berta, Almaviva, Figaro og kor): "Freddo e immobile"

2. AKT

I Doktor Bartolos hus – senere på dagen.

Det banker igjen på døren hos Doktor Bartolo; denne gangen har grev Almaviva forkledd seg som musikk lærer, og kaller seg for Don Alonso.

Duett (Almaviva og Bartolo): "Pace e gioia sia con voi"

Han forklarer at han kommer som vikar for den stakkars syke Don Basilio – Rosina skal jo ha sangtime i dag.

Arie (Rosina): "Contro un cor"

Mens Rosina blir undervist av «Don Alonso» kommer Figaro for å barbere Doktor Bartolo. Dessverre dukker også Don Basilio opp, helt frisk.

Kvintett (Rosina, Almaviva, Figaro, Bartolo og Basilio): "Don Basilio!"

Heldigvis er Basilio alltid mottagelig for solid bestikkelse, og han går hjem igjen for «å bli frisk». Figaro ser sitt snitt til å stjele nøkkelen til huset, for planen er nå å bortføre Rosina ved midnatt. Under barberingen forstår Bartolo plutselig sammenvergelsen, og det hele ender med vill flukt og kaos. Kammerpiken Berta er nå alene, og hun syns at gamle menn som vil gifte seg med unge piker er helt latterlige.

Arie (Berta): "Il vecchiotto cerca moglie"

Temporale - I den stormfulle natt

Når det blir natt dukker Figaro og Almaviva opp, men Rosina er rasende og anklager Lindoro for å ville selge henne til den tarvelige grev Almaviva. Grevnen kaster seg for føttene på Rosina og avslører at Lindoro og Almaviva er én og samme person.

Tersett (Rosina, Figaro og Almaviva): "Ah! qual colpo inaspettato!"

Basilio kommer inn med notaren, og Figaro er igjen snarrådig, og gir Don Basilio et tilbud han ikke kan avslå; Rosina og Almaviva underskriver ekteskapspapirene, og da Doktor Bartolo kommer med soldatene er det for sent. Almaviva avslører sin sanne identitet for alle.

Arie (Almaviva og kor): "Cessa di più resistere"

Doktor Bartolo har ikke noe annet valg enn å velsigne ekteparet. Det hjelper også veldig at greven gir doktor Bartolo hele Rosinas medgift. Alle gratulerer de unge.

Finale (Figaro, Berta, Bartolo, Basilio, Rosina, Almaviva og kor): "Di si felice"

The Plot

Count Almaviva is in love with the beautiful Rosina, the heiress to a large fortune. His feelings are reciprocated, but she is unaware of his aristocratic background. Her guardian, Doctor Bartolo, is after marrying her himself, but by the aid of the local barber and jack-of-all-trades Figaro, the count, after a series of complications, finally gets his Rosina.

Synopsis

Sinfonia

ACT 1.

The story commences at dusk in a square in Seville. Count Almaiva's servant, Fiorello, arrives bringing with him a group of musicians. The count wants to sing a serenade to the beautiful woman he knows is living in Doctor Bartolo's house, and who he believes to be the doctor's daughter.

Cavatina (Almaviva): "Ecco ridente in cielo"

The serenade does not have the desired effect, and the musicians are sent away. Fiorello is also sent away by Almaviva, but he stays behind himself in the hope of catching a glimpse of the young beauty. Suddenly he hears a voice – it is the barber and jack-of-all-trades Figaro.

Cavatina (Figaro): "Largo al factotum della città"

Almaviva and Figaro recognise each other, and the count explains he has come to Seville incognito to see this beauty he has fallen head over heels in love with. Figaro is familiar with Rosina and her guardian Doctor Bartolo – he visits the house often in order to give the doctor his shave. The count sings another serenade, now calling himself Lindoro as to avoid the risk of Rosina wanting him only for his title.

Canzonetta (Almaviva): "Se il mio nome"

Figaro has an idea that might help Almaviva getting closer to his loved one: He is to dress up as a drunken soldier and demand to take lodgings with Doctor Bartolo.

Duet (Almaviva and Figaro): “All’idea di quell metallo”

Rosina, in Doctor Bartolo’s house, is writing a letter to the young man she believes is called Lindoro.

Cavatina (Rosina): “Una voce poco fa”

Doctor Bartolo arrives together with music teacher and rumour-monger Don Basilio, who tells the Doctor count Almaviva is in town and that he wants Rosina. Don Basilio suggests that a rumour concerning the count should be spread around town.

Aria (Basilio): “La calunnia”

Doctor Bartolo prefers to take more direct action: He wants to marry Rosina immediately, and the two leave the house in order to draw up the wedding contract. Figaro has overheard the entire conversation and tells Rosina of Bartolo’s plan. She figures she can handle the situation, but is much more interested in knowing more about the young Lindoro. Figaro makes her believe Lindoro is his poor cousin, who is head over heels in love with her.

Duet (Rosina and Figaro): “Dunque io son”

Figaro promises to deliver Lindoro the letter the clever Rosina has already written. When Bartolo comes home, he suspects mischief: A sheet of paper is missing from the pile, the pen has been used, and there is ink on Rosina’s finger.

Aria (Bartolo): “A un dottor della mia sorte”

The count now arrives dressed up as a drunken soldier and demands to lodge with the doctor, who goes out of his way to be spared from this uninvited guest. At an unguarded moment the soldier reveals to Rosina he is actually Lindoro, and without anyone noticing he manages to give her a letter he has written. Figaro, the chambermaid Berta, and Don Basilio arrive, and when the discussion is at its most heated, there is a knock on the door. An officer arrests the bogus soldier, but the count produces a letter that ensures his immediate release. All these peculiar events leave Bartolo speechless with bewilderment.

Finale (Rosina, Bartolo, Basilio, Berta, Almaviva, Figaro, and chorus): “Freddo e immobile”**ACT 2.**

Later the same day in Doctor Bartolo’s house.

There is another knock on Doctor Bartolo’s door. This time count Almaviva has disguised himself as a music teacher and calls himself Don Alonso.

Duet (Almaviva and Bartolo): “Pace e gioia sia con voi”

He explains he is stepping in for poor Don Basilio, who has fallen ill, to give Rosina her singing lesson, which is due today.

Aria (Rosina): “Contro un cor”

While Rosina is having her lesson with “Don Alonso”, Figaro arrives to give Doctor Bartolo his shave. Unfortunately a perfectly healthy Don Basilio also arrives at the scene.

Quintet (Rosina, Almaviva, Figaro, Bartolo, and Basilio): “Don Basilio”

Fortunately Don Basilio is always susceptible to a hefty bribe, and he returns home to “get well”. Figaro seizes his chance to steal the house key, as the plan now is to carry Rosina off at midnight. During his shave Bartolo suddenly realises a conspiracy is in progress, and it all ends in a wild escape and total chaos. The chambermaid Berta is now alone, thinking that old men who want to marry young girls are completely ridiculous.

Aria (Berta): “Il vecchiotto cerca moglie”**Temporale – The Storm**

When night has fallen, Figaro and Almaviva appears, but Rosina is furious and accuses Lindoro of wanting to sell her to the wretched count Almaviva. The count throws himself at her feet and reveals that Lindoro and the count are one and the same.

Tercet (Rosina, Figaro, and Almaviva): Ah! qual colpo inaspettato!”

Basilio comes in bringing the notary. The quick-witted Figaro gives Don Basilio an offer he cannot refuse. Rosina and Almaviva sign the marriage papers, and when Doctor Bartolo arrives with the soldiers, it is too late. Almaviva reveals his true identity to all.

Aria (Almaviva and chorus): “Cessa di più resistere”

Doctor Bartolo has no choice but to bless the couple, but the situation is greatly improved by the count offering the doctor Rosina’s entire dowry. Everybody congratulate the young couple.

Finale (Figaro, Berta, Bartolo, Basilio, Rosina, Almaviva, and chorus): “Di si felice”

Anne Randine Øverby er utdannet sanger, kordirigent og sangpedagog ved Bergen Lærerhøgskoles musikklinje og NMLL. Hun studerte orkester- og operadireksjon med Per Dreier, Carlo Felice Cillario og Aldo Ceccato. Gjennom 30 år i Opera Bergen har hun produsert over 100 operaer, og har i de senere årene vært dirigent for en lang rekke av dem. I tillegg har hun en rekke engasjement

fra internasjonale orkester- og operainstitusjoner. Hun har gjennom sitt dirigentvirke utviklet et internasjonalt nettverk som på den ene siden har gjort det attraktivt for internasjonale kunstnere å komme til Bergen, og på den andre siden gitt henne invitasjoner til utenlandske orkestre og arenaer. Foruten sin innsats for å bygge operakunstarten i Bergen, har hun internasjonal erfaring med gjestepretendener i blant annet Beijing, Mumbai, New Orleans, Praha, Bucuresti, Budapest, Wien, Roma og Rovigo.

Anne Randine Øverby is a trained singer, choir conductor and singing instructor at Bergen Lærerhøgskole’s music program and NMLL. She studied orchestra and opera conducting with Per Dreier, Carlo Felice Cillario and Aldo Ceccato. Through 30 years in Opera Bergen she has produced more than a hundred operas, and has in recent years conducted many of them. In addition, she has worked with several international orchestras and opera institutions. She has through her work as a conductor developed an international network, which has attracted international artists to Bergen as well as provided invitations to international orchestras and venues. In addition to her work in developing the field of opera in Bergen, she has international experience with guest performances in cities such as Beijing, Mumbai, New Orleans, Prague, Bucharest, Budapest, Vienna, Roma and Rovigo.

William Lacey startet sin musikalske karriere som pianist, med diplomeksamen fra King’s College i Cambridge. I tre år arbeidet han som dirigent, pianist og coach, med samtidsmusikk som spesialområde. Han startet sin internasjonale karriere i 1998 som assisterende dirigent ved San Fransisco Opera. Deretter var han tre år som første kapellmester ved Oper Leipzig, hvor han dirigerte mer enn hundre konserter med Leipzig

Gewandhaus Orchester. Lacey er i dag virksom som internasjonal gjestedirigent, og har gjestet Barcelona, Washington og Los Angeles, med jevnlig forestillinger med Placido Domingo i roller. I samarbeid med Graham Vick og Birmingham Opera Company har han dirigert *Fidelio*, *Idomeneo* og *Don Giovanni*, samt urpremierer på Jonathan Doves *Life is a Dream*. Benjamin Britten er en sentral komponist i Laceys repertoar, og i 2013 ledet han nyproduksjonen av *Curlew River* ved Barbican Centre. Lacey har blant annet gjestet Stanislavsky Opera og Bolsjoj i Moskva, samt operaene i Paris, Stockholm, Oslo, København, Santa Fe, Toronto og New York.

William Lacey began his musical career as a pianist, with a diploma from King's College in Cambridge. He worked as a conductor, pianist and coach for three years, with contemporary music as his speciality. He began his international career in 1998 as staff conductor at the San Francisco Opera. He later worked as Erster Kapellmeister at the Oper

Leipzig, conducting more than a hundred performances with the Leipzig Gewandhaus Orchestra. Lacey is currently an international guest conductor, visiting Barcelona, Washington and Los Angeles, performing regularly with Placido Domingo. In collaboration with Graham Vick and Birmingham Opera Company, he has directed Fidelio, Idomeneo and Don Giovanni, and the world premiere of Jonathan Dove's Life is a Dream. Benjamin Britten is a central composer in Lacey's repertoire, and in 2013 he led the new production of Curlew River at the Barbican Centre. Since 2012 Lacey has performed at the Stanislavsky Opera and Bolshoi in Moscow, as well as at operas in Paris, Stockholm, Oslo, Cologne, Santa Fe, Toronto and New York.

Et godt stykke nord for polarsirkelen finner du verdens yngste og nordligste profesjonelle orkesterinstitusjon – **Nordnorsk Opera og Symfoniorkester (NOSO)**. Siden opprettelsen i 2009 har NOSO blitt en av Nord-Norges største og mest aktive kulturinstitusjoner. Hvert år setter orkesteret opp rundt 150 opera- og konsertproduksjoner. Orkesterets musikere veksler mellom

Foto: Yngve Olsen Sæbbe

ulike ensembleformater på fast basis. NOSO har en fleksibel struktur, noe som betyr at du i løpet av en sesong kan oppleve alt fra mindre kammergrupper via sinfoniatta og kammerorkester til fullt symfoniorkester og operaproduksjoner. Orkesteret spiller fast i sine to byer Bodø og Tromsø, men har hele Nord-Norge og nordområdene som hjemmebane. Hver sesong setter NOSO opp større og mindre operaproduksjoner – både nyskrevne og veletablerte operaer. Blant tidligere produksjoner er *Teskjekkerringa* (2011), *La Bohème* (2012), *Der Schöne Tod* (2013), *La Traviata* (2013), *Kiberg Odysseen* (2014) og *Eugen Onegin* (2015). I 2014–2015 ble den nyskrevne operaen *Nora – too late* satt opp i Kina og i Norge.

Based well north of the Arctic Circle, the Arctic Philharmonic is the world's youngest and northernmost orchestra. Since its foundation in 2009 the Arctic Philharmonic has become one of Northern Norway's biggest and most active cultural institutions. The Arctic Philharmonic produces full-scale opera performances and alternates between different ensemble formats on a regular basis. That means that in the course of a season the audience can experience everything from small chamber groups via the sinfoniatta and chamber orchestra to a full philharmonic orchestra. Performing regularly in the orchestra's two home cities, Bodø and Tromsø, as well as having a home base that comprises all of Northern Norway and the High North. The Arctic Philharmonic performs opera productions of various scale each season, and new as well as well-established operas have been warmly welcomed. Performances include Mrs Pepperpot (2011), La Bohème (2012), Der Schöne Tod (2013), La Traviata (2013) and The Kiberg Odyssey (2014), Eugene Onegin (2015) and new opera Nora – too late in China and Norway (2014–2015).

Opera Bergen ble etablert i 1982 av Anne Randine Øverby og Tone Kvam Thorsen, med formål om å produsere opera på et internasjonalt nivå, sammen med regionale, nasjonale og internasjonale kulturinstitusjoner og på egen hånd. Opera Bergen har siden etableringen produsert mer enn 110 operaer, hvorav flere første gangs fremføringer i Norge og/eller Skandinavia; *La Vida Breve* (de Falla) i 1987, *Macbeth* i 1988, *Mordet i Katedralen* (Pizetti) i 1990, *Den gjerrige Ridder* (Rachmaninov) i 2012. Opera Bergen har produsert fullsceniske versjoner av en lang rekke standardverk av Puccini, Verdi, Mozart og Rossini, fransk og russisk opera, samt verk fra de senere generasjoners komponister. Opera Bergen har også etablert og utviklet Bergenhus Festning som en utendørs operascene for akustisk opera, og bidratt til å bringe operakunsten til et bredt publikum i Bergen – hjemmehørende og tilreisende.

Opera Bergen was founded in 1982 by Anne Randine Øverby and Tone Kvam Thorsen, aiming to produce opera performances at an international level, alone and in cooperation with cultural institutions regionally, nationally and internationally. Opera Bergen has, since its founding, produced more than 110 operas, where quite a number has been first performances ever in Norway or Scandinavia; as de Falla's La Vida Breve (1987), Macbeth (1988), Pizetti's Murder in the Cathedral (1990), Rachmaninov's The Miserly Knight (2012). The work list of Opera Bergen includes fully staged productions of most of the standard works of Verdi, Puccini, Rossini and Mozart, together with French and Russian operas, and also works from the last century. Opera Bergen has established and developed the medieval castle in Bergen as an open-air stage for acoustic opera, and contributed to bringing the art to a broad audience, locals and tourists in Bergen.

Solister Soloists

Tuva Semmingsen er en norsk mezzo-sopran som har studert ved Norges musikkhøgskole og Det Kongelige Danske Opera-Akademi i København. Hun debuterte som Cherubino i Figaros bryllup ved det Det Kongelige Teater i 1999, en rolle hun også sang ved Teatro la Fenice i Venezia året etter. Hun har sunget en rekke roller ved Det Kongelige Teater; Sesto i *Julius*

Cæsar (Händel), Angelina i *La Cenerentola* (Rossini), Zerlina i *Don Giovanni* (Mozart), og Rosina i *Barberen i Sevilla* (Rossini). Hun har hatt roller ved Den Norske Opera i *Poppeas kroning* og *Julius Cæsar*, og ved Grand Opéra de Reims i *Barberen i Sevilla*. Semmingsen er i dag medlem av solistensemblet ved Det Kongelige Teater i København.

Tuva Semmingsen is a Norwegian mezzo-soprano trained at the Norwegian State Academy of Music and the Royal Opera Academy in Copenhagen. She made her debut as Cherubino in Le Nozze di Figaro at the Royal Danish Opera in 1999, a role she also performed at Teatro la Fenice, Venice in 2000. She has appeared in several roles at the Royal Danish Opera; Sesto in Giulio Cesare (Händel), Angelina in La Cenerentola (Rossini), Zerlina in Don Giovanni (Mozart), and Rosina in Il Barbiere di Siviglia (Rossini). She has performed at the Norwegian Opera in L'Incoronazione di Poppea and Giulio Cesare, and at Grand Opéra de Reims in Il Barbiere di Siviglia. Semmingsen is currently a member of the soloist ensemble at the Royal Danish Opera in Copenhagen.

Lilly Jørstad er en mezzosopran født i Astrakhan i Russland. Hun begynte å synge folkemusikk som fireåring. Som 16-åring begynte hun ved konservatoriet i Astrakhan. Hun flyttet senere til Norge, men har holdt kontakten med Russland ved like. Hun har studert ved Universitetet i Tromsø hos Anne-Lise Sollied Allemano og Carlo Allemano og ved Conservatorio di musica Luigi Cherubini hos Maestro Gianni Fabbrini. Jørstad har deltatt i Kirsten Flagstad Festival, International Shalyapin Opera Festival, Rossini Opera Festival for unge sangere, Barents Festival, Pomofestival, operafestivalene i Tromsø og Oslo, den

internasjonale kirkefestivalen i Tromsø og Nordlysfestivalen. Hun er mye brukt som oratoriesanger og er tilknyttet Ishavskatedralen i Tromsø og flere andre større kirker. I 2012 deltok Jørstad i Academia Rossiniana i Pesaro, og debuterte i to roller i Rossinis *Reisen til Reims* (Marchesa Melibea og Modestina) under ledelse av Maestro Alberto Zedda. Samme år var hun solist ved Mariinsky-akademiet i St. Petersburg. I 2014 vant hun rollen som Cenerentola i Quarto Concorso Lirico Internazionale Citta di Ferrara og tredjepris i Concorso Internazionale di Canto Lirico Giacinto Prandelli. Siden 2014 har hun studert ved Academy Alla Scala i Milano.

Lilly Jørstad is a mezzo-soprano, born in Astrakhan, Russia. She started singing folk music at the age of 4. At the age of 16 she enrolled at the Conservatory of Astrakhan. She later moved to Norway, but has maintained her connection with Russia. She studied at the University of Tromsø with Anne-Lise Sollied Allemano and Carlo Allemano, and at Conserva-

torio di musica Luigi Cherubini with Maestro Gianni Fabbrini. Jørstad has participated in the Kirsten Flagstad Festival, International Shalyapin Opera Festival, Rossini Opera Festival for young singers, Barents Festival, Pomorfestival, Tromsø Opera Festival, Oslo Opera Festival, International Church Festival in Tromsø and Nordlysfestivalen. She is also a much used oratorio singer and is affiliated with the Arctic Cathedral in Tromsø, as well as with other major churches. In 2012, Jørstad partook in the Academia Rossiniana in Pesaro, and made her debut in two roles in Rossini's *Il viaggio a Reims* (Marchesa Melibea and Modestina), under the leadership of Maestro Alberto Zedda. The same year she was soloist at the Mariinsky Academy in St. Petersburg. In 2014 she won the role Cenerentola in Quarto Concorso Lirico Internazionale Citta di Ferrara and the III Prize in Concorso Internazionale di Canto Lirico Giacinto Prandelli. Since 2014 she has studied at the Academy Alla Scala in Milano.

Tony Bardon er en rumensk tenor med utdannelse fra musikkakademiet Gheorghe Dima i Cluj-Napoca. Rossini hører til hans kjernerepertoar. Grev Almaviva var hans debutrolle i 2008 ved den lokale ungarske operaen i Cluj-Napoca. Han er nå solist

ved det ungarske operahuset og nasjonaloperaen i Cluj, og med roller som Don Ramino i Rossinis *La Cenerentola*, Don Ottavio i Mozarts *Don Giovanni*, Tamino i Mozarts *Tryllefløyten* og Nemorino i Donizettis *L'elisir d'amore*. Han har arbeidet med dirigenter som Nicolae Moldoveanu, David Crescenzi, Madveczky Adam, George Dumanescu, Jozsef Horvath og Andrea Battistone. I 2010 ble han engasjert av Rossinifestivalen i Pesaro i rollen som Cavalier Belfiore i *Reisen til Reims*.

Tony Bardon is a Romanian tenor, trained at Gheorghe Dima Music Academy in Cluj-Napoca. Rossini is part of his core repertoire. Conte Almaviva was his debut role in 2008 at the local Hungarian Opera in Cluj-Napoca. Presently he is a soloist with the Hungarian Opera House and the Romanian Opera in Cluj, with roles such as Don Ramino in Rossini's *La*

Cenerentola, Don Ottavio in Mozart's *Don Giovanni*, Tamino in Mozart's *Die Zauberflöte* and Nemorino in Donizetti's *L'elisir d'amore*. He has collaborated with conductors such as Nicolae Moldoveanu, David Crescenzi, Madveczky Adam, George Dumanescu, Jozsef Horvath and Andrea Battistone. In 2010 he was engaged by the Rossini Festival in Pesaro in the role of Cavalier Belfiore in *Il viaggio a Reims*.

Rubèn Pérez Rodríguez, født i Las Palmas de Gran Canaria, studerer ved Conservatorio Superior de Música de Canarias. Han viste tidlig musikkinteresse, og begynte som 10-åring å lære piano hos Francisco Brito Báez. I 1998 ble han med i korgruppen Fran-Bach og to år senere koret Karl Orff, hvor han var med i fem år og var solist i Spania og Storbritannia. I 2003

sang han Vivaldis *Magnificat* og Schuberts Messe i G-dur. I 2005 debuterte han ved Zazuela Festival i Las Palmas de Gran Canaria i rollen som El Cacharrero i *Luisa Fernanda* og Molof i *Greven av Luxemburg*. Han debuterte ved Rossinifestivalen i Pesaro i 2015 i rollen som Conte di Libenskof in Rossinis *Reisen til Reims*, og deltok i Accademia Rossiniana med Alberto Zedda.

Rubèn Pèrez Rodriguez was born in Las Palmas de Gran Canaria, where he is studying at the Conservatorio Superior de Música de Canarias. He showed interest in music at an early age, and at ten he began taking piano lessons with Francisco Brito Báez. In 1998, he joined the choral group Fran-Bach and two years later the choir Karl Orff, where he remained for five years and performed as a soloist in Spain and United Kingdom. In 2003 he sang Vivaldi's Magnificat and Shubert's Mass in G Major. In 2005, he made his debut at the Zazuela Festival of Las Palmas de Gran Canaria in the role of El Cacharrero in Luisa Fernanda and Molof in The Count of Luxemburg. He made his debut at the Rossini Opera Festival in Pesaro in 2015 in the role of Conte di Libenskof in Rossini's Il viaggio a Reims and took part in the Accademia Rossiniana with Alberto Zedda.

Donato Di Stefano er en italiensk bass som er ettertraktet for roller i opera buffo-sjangeren. Han har gjort rollen som Don Bartolo i Dallas, Amsterdam og Washington, og i samme stemmefag sunget ved blant andre Metropolitan Opera, Tel Aviv Opera og Frankfurt am Main. Di Stefano debuterte i 1989 som Zaccaria i Nabucco, og har arbeidet med en rekke av dirigenter

som Riccardo Muti, Nello Santi, Zubin Mehta, Alberto Zedda, Nikolas Harnoncourt og Riccardo Chailly. I hjemlandet har han sunget jevnlig på de store scenene i Milano, Firenze, Bologna, Roma, Palermo og Venezia. Han er også stadig engasjert ved festivaler som Rossinifestivalen i Pesaro, Spoleto Festival dei Due Mondi, Salzburg og Savonlinna.

Donato Di Stefano is an Italian bass singer, sought-after for roles in the opera buffo genre. He has performed as Don Bartolo in Dallas, Amsterdam and Washington, and in the same discipline performed at Metropolitan Opera, Tel Aviv Opera and Frankfurt am Main. Di Stefano made his debut in 1989 as Zaccaria in Nabucco, and has worked with several conductors including Riccardo Muti, Nello Santi, Zubin Mehta, Alberto Zedda, Nikolas Harnoncourt and Riccardo Chailly. In his home country he has performed regularly on the major stages in Milan, Florence, Bologna, Rome, Palermo and Venice. He is also often engaged at festivals such as the Rossini Festival

in Pesaro, Spoleto Festival dei Due Mondi, Salzburg and Savonlinna.

Petar Naydenov er en bulgarsk bass utdannet ved musikkhøgskolen i Sofia, og tok videre studier med operakunstnere som Ghena Dimitrova, Nicola Ghiuselev og Roberto Scandiuizzi. Han debuterte som 24-åring ved nasjonaloperaen i Bulgaria i tittelrollen i *Don Giovanni* og kort tid etter som Figaro i *Figaros bryllup*. Naydenov har hatt engasjementer både ved den bulgarske nasjonaloperaen og Volksoper i Wien i roller som Timur i *Turandot*, Ferrando i *Il Trovatore* og Colline i *La Bohème*. Naydenov er medlem av solistensemblen ved Volksoper, og han har gjestet scener i og utenfor Europa, bl.a. Theater St. Gallen, Cairo Opera House, Nasjonaloperaen i Helsinki og Landestheater Linz, hvor han har gjort roller som Ramfis i *Aida*, Zaccaria i *Nabucco*, Don Basilio i *Barberen i Sevilla*, Fiesco i *Simon Boccanegra* og Gremin i *Eugen Onegin*.

Petar Naydenov is a Bulgarian bass educated at the National Academy of Music in Sofia, and studied further with opera artists such as Ghena Dimitrova, Nicola Ghiuselev and Roberto Scandiuizzi. He made his debut at 24 at the National Opera in Bulgaria in the title role of Don Giovanni, and shortly after as Figaro in Le nozze di Figaro. Naydenov has performed both at the Bulgarian National Opera and Volksoper in Vienna in roles such as Timur in Turandot, Ferrando in Il Trovatore and Colline in La Bohème. Naydenov is a member of the soloist ensemble at Volksoper, and has visited stages in and outside Europe, including Theater St. Gallen, Cairo Opera House, National Opera in Helsinki and Landestheater Linz, where he has performed Ramfis in Aida, Zaccaria in Nabucco, Don Basilio in Il Barbiere di Siviglia, Fiesco in Simon Boccanegra and Gremin in Eugene Onegin.

Marcin Bronikowski er en polsk baryton, født i Warszawa. Han studerte ved K. Szymanowski College of Music i hjembyen, det bulgarske musikkakademiet i Sofia og Rossini-akademiet i Pesaro. Deretter fulgte studier med Carlo Bergonzi ved La Scala i Milano. Bronikowski har en internasjonal karriere, og rollen som

Figaro har han gjort ved flere operahus; Den bulgarske nasjonaloperaen i Sofia, Teatro Gayarre i Pamplona, Teatro Arriago i Bilbao og New Israeli Opera i Tel Aviv. Han har også hatt en rekke engasjementer i rollene som Marcello i *La Bohème* og Escamillo i *Carmen* ved scener som for eksempel Bayerische Staatsoper, Bregenz Festival, Hamburg Staatsoper, Teatro alla Scala, New Zealand Opera og Oper Leipzig. Bronikowski var også engasjert som Escamillo i Trondheim Symfoniorkester sin oppsetning av *Carmen* i 2014.

Marcin Bronikowski is a Polish baryton born in Warsaw, and has studied at K. Szymanowski College of Music in his home town, at the Bulgarian Music Academy in Sofia and the Rossini Academy in Pesaro, before studying with Carlo Bergonzi at La Scala in Milan. Bronikowski has an international career, and has performed the role of Figaro at

several opera houses; the Bulgarian National Opera in Sofia, Teatro Gayarre in Pamplona, Teatro Arriago in Bilbao and New Israeli Opera in Tel Aviv. He has also had a series of engagements in roles such as Marcello in *La Bohème* and Escamillo in *Carmen* at stages such as Bayerische Staatsoper, Bregenz Festival, Hamburg Staatsoper, Teatro alla Scala, New Zealand Opera and Oper Leipzig. Bronikowski was also engaged as Escamillo in the Trondheim Symphony Orchestra's staging of *Carmen* in 2014.

Kaia Rullestad Teigen, 23 år, studerer klassisk sang hos Harald Bjørkøy ved Griegakademiet i Bergen. Tidligere er hun utdannet musikalartist. Hun har drevet aktivt med utøvende kunst siden hun var tre år, blant annet i *Reisen til Julestjernen* ved Nationaltheatret. I september 2015 var hun å se i *Sound of Music* på Cornerteateret, i februar sang hun rollen som Sta. Sunniva i *Må korsets*

tre slå rot, og i april var hun sopransolist i Rossinis *Petite Messe Solennelle*.

Kaia Rullestad Teigen, 23 years old, studies classic singing with Harald Bjørkøy at the Grieg Academy in Bergen. She is previously trained as a musical artist. She has been active within performing arts since she was 3 years old, and performed in *Journey to the Christmas Star* at Nationaltheatret. In September 2015 she was part of *Sound of Music* at Cornerteateret, in February she performed the role of Sta. Sunniva in *Må korsets tre slå rot*, and in April she was a soprano soloist in Rossini's *Petite Messe Solennelle*.

Geir Dancke Molvik er født og bosatt i Bergen, og fast medlem av Bergen Operakor. Han har tatt sin sangutdannelse ved Griegakademiet ved Universitetet i Bergen, med Harald Bjørkøy som lærer. Han har medvirket i en rekke av Opera Bergens produksjoner siden 2007: *Abdallo/Nabucco* (Verdi), *Servo/Un ballo in Maschera* (Verdi), *Fyrst Yamadori/Madama Butterfly* (Puccini), *Malcolm/Macbeth* (Verdi), solistroller i *MASS* (Bernstein), budbringer/*Theodora* (Händel), *Gherardo/Gianni Schicchi* (Puccini), *Keiseren/Turandot* (Puccini), *Gastone/La Traviata* (Verdi), *Remendado/Carmen* (Bizet) og solistroller i Egil Hovlands *Fange og Fri*. Geir Dancke Molvik er også mye brukt som solist i ulike konsertsammenhenger, og i 2014 sang han solistpartiet i Opera Bergens sceniske produksjon av *Requiem* (Lloyd Webber).

Geir Dancke Molvik is born and lives in Bergen, and is a member of Bergen Opera Choir. He has studied singing at the Grieg Academy at the University of Bergen, with Harald Bjørkøy as his teacher. He has participated in several of Opera Bergen's productions since 2007: *Abdallo/Nabucco* (Verdi), *Servo/Un ballo in Maschera* (Verdi), *Prince Yamadori/Madama Butterfly* (Puccini), *Malcolm/Macbeth* (Verdi), soloist in *MASS* (Bernstein), messenger/*Theodora* (Händel), *Gherardo/Gianni Schicchi* (Puccini), *Keiseren/Turandot* (Puccini), *Gastone/La Traviata* (Verdi), *Remendado/Carmen* (Bizet) and soloist parts in Egil Hovland's *Fange og Fri*. Geir Dancke Molvik is also widely used as a soloist in different concert settings, and in 2014 he sang the soloist part in Opera Bergen's scenic production of *Requiem* (Lloyd Webber).

Jørgen Magnus Haslum er født i Bærum og langvarig medlem av Sølvguttenes. Han gikk på Toneheim folkehøgskole før nåværende sangstudier ved Griegakademiet ved Universitetet i Bergen, og er fast medlem av Bergen Operakor. Han har gjort roller som presten i *Fange og Fri* (Hovland) i Johanneskirken og Marco i *Gianni Schicchi* (Puccini) i Opera Bergens sommeroperaproduksjon på Bergenhus Festning i 2014. I 2015 spilte han rollen som Dancairo i Opera Bergens utendørs oppsetning av *Carmen* (Bizet).

Jørgen Magnus Haslum is born in Bærum and long-standing member of Sølvguttenes – Boys of Silver. He attended Toneheim Folkehøgskole before his current studies at the Grieg Academy at the University of Bergen, and is a member of Bergen Opera Choir. He has performed roles such as presten (the priest) in Fange og fri (Egil Hovland) at St John's Church and Marco in Gianni Schicchi (Puccini) in Opera Bergen's summer production at Bergenhus Fortress in 2014. In 2015 he was Dancairo in Opera Bergen's outdoor staging of Carmen (Bizet).

Kunstnerisk team *Artistic team*

ROCC er en slovensk operaregissør og scenograf utdannet i Tsjekkia og i Zürich. Han har vært ansatt som dramaturg ved den slovenske nasjonaloperaen i Maribor, og som dramaturg og senere sjef ved Janáček Opera i Brno. I 2011–13 var han kunstnerisk direktør og sjef for Nasjonaloperaen i Praha, og er i dag operasjef ved den slovenske nasjonaloperaen i Ljubljana. Til tross for sin relativt unge

alder har han iscenesatt mer enn 30 operaproduksjoner i Praha, Brno, Ostrava, Ljubljana, Riga og Bergen, og ved flere internasjonale festivaler. Innen samtidsopera har han utmerket seg ved kombinasjon av ulike kunstformer, installasjoner og stedeagne prosjekter, og har i de senere årene vært initiativtaker og leder av Opera Povera – et ensemble som fokuserer på estetikken i vår tids musikkteater. ROCC har samarbeidet med Opera Bergen med iscenesettelse av blant annet norgespremierer på Rachmaninovs *Miserly Knight* på Den Nationale Scene (2012), utendørsoppsetningen av *La Bohème* på Markus-plassen (2013) og *Carmen* på Bergenhus Festning (2015).

ROCC is a Slovenian opera stage director and set designer educated in the Czech Republic and in Zurich. He has worked as a dramaturge at the Slovenian National Opera in Maribor, and as a dramaturge and later head of Janáček Opera in Brno. In 2011–13 he was artistic director and head of the Prague State Opera, and is today head of the opera at the Slovenian National Opera in Ljubljana. Despite his relatively young age, he has staged more than 30 opera productions in Prague, Brno, Ostrava, Ljubljana, Riga and Bergen, and at several international festivals. In contemporary opera, he stands out by combining different art forms, installations, site specific projects, and has in recent years initiated and is the artistic director of Opera Povera – an ensemble focusing on the aesthetics in contemporary music-theatre. ROCC has collaborated with Opera Bergen on several occasions, such as staging the Norwegian premiere of Rachmaninov's *Miserly* at Den Nationale Scene (2012), the outdoor performance of *La Bohème* at St Mark Square (2013) and *Carmen* at Bergenhus Fortress (2015).

Miro Sabo er en slovakisk designer som vokste opp fascinert av historie, kunst og arkitektur. I 2004 begynte han å studere motedesign ved kunst-, arkitektur- og designakademiet i Praha. Studiene ledet han til Paris hvor han raskt begynte praksis ved studioet Peclers Paris. På slutten av studietiden i Praha mottok han prisen for beste diplom av avdelingen for kunsthåndverk. Etter at han ble uteksaminert bestemte han seg for å tilbringe tid i Belgia, hvor han fikk erfaring i praksis hos Bruno Pieters. I 2012 lanserte han sitt eget merke, som begynte med vår-sommerkolleksjonen i 2013 som ble presentert under design- og moteuken Designblok i Praha, hvor han mottok prisen for beste utenlandske kolleksjon og var senere nominert til årets designer. I mellomtiden ble han med i teamet til Raf Simons i Antwerpen som praktikant for høst-vinterkolleksjonen i 2013-sesongen.

Miro Sabo is a Slovak-born designer who grew up fascinated with history, art and architecture. In 2004 he started studying fashion design at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague. His studies led him to Paris and soon he was interning at the studio, Peclers Paris. At the end of his studies in Prague, he was awarded 'Best Diploma' by the Applied Arts Department. After graduating he decided to spend some time in Belgium, where he gained experience interning at Bruno Pieters. In 2012 he launched his own brand, starting with the

spring-summer 2013 collection which was presented at the design and fashion week Designblok in Prague, where he was awarded 'The best foreign collection' and later nominated 'Designer of the year'. Meanwhile he joined the team of Raf Simons in Antwerp as an intern for the fall-winter 2013 season.

Jens Lange er ansatt som sjef ved teknisk avdeling ved Det Kongelige Teater i København. Han har tidligere vært produksjonssjef ved Nørrebro Teater. Han er en av Opera Bergens samarbeidspartnere i en årrekke, både i sceniske oppsetninger av tradisjonelt operarepertoar innendørs og utendørs, men også ved delvis iscenesatte produksjoner av *Chess* og *Carmina Burana*.

Jens Lange is head of the technical department at the Royal Danish Theatre in Copenhagen. He has previously been head of production at Nørrebro Theatre. He has been one of Opera Bergen's partners for several years, both in scenic staging of traditional opera repertoire both indoors and outdoors, but also at semi-staged productions of Chess and Carmina Burana.

Under 30?

Er du under 30 år betaler du maks kr 150,- per billett, også på de beste plassene.

På familiearrangement er det egne priser for barn.

If you are under 30 years old, you pay a maximum of NOK 150 per ticket, even for the best seats.

Further discount for children's tickets at family events.

25. MAI — 08. JUNI
2016

FESTSPILLENE
I BERGEN

SE MER
WWW.FIB.NO

Festspillkort 2017

Fordelskortet gir deg inntil 40 % rabatt på festspillbilletter og er i salg fra 08. juni.

Les mer på www.fib.no/festspillkort

Festival Card

The Festival Card includes benefits such as up to 40 % discount and will be available from 08 June.

Read more at www.fib.no/festivalcard

25. MAI — 08. JUNI
2016

FESTSPILLENE
I BERGEN

WWW.FIB.NO
#FESTSPILLENE16

Delta på Anmelderfesten!

Vi vil høre din mening om Festspillene. Du inviteres herved til å anmelde årets festspillarrangement. Del ut hjertes til konserter og forestillinger, beskriv din opplevelse av hva som var dårlig og hva som var bra, og del anmeldelsen med dine venner.

Utvalgte bidrag blir premiert med billetter.

Se www.bt.no/anmelderfesten

ANMELDERFESTEN - ET SAMARBEID MED:

Bergens Tidende

Festspillene takker

Stiftelsen Grieg Foundation støtter en rekke allmenntilgjengelige prosjekter på global basis, med hovedvekt på barn og unge, medisinsk forskning og miljø, og har i en årrekke vært en viktig bidragsyter for kunst- og kulturlivet på Vestlandet. Grieg Foundation går inn med aktivt engasjement for å sikre nødvendig støtte og fremgang, og bidrar på en måte som gjør en forskjell. Grieg Foundation er en av hovedsponsorene til SOS-barnebyer. Festspillene har vært tilbakevendende når Grieg Foundation fordeler sine midler, og vi er glade for at de ønsker å være en del av festspilltradisjonen i Bergen. Deres bidrag muliggjør et omfattende barne- og uteprogram, der barn, unge og voksne får medvirke til og erfare gode kulturopplevelser og festspillstemning. Støtten har også vært avgjørende for å muliggjøre oppsetningen av operaen *Barberen i Sevilla* under årets Festspill. Festspillene i Bergen takker Grieg Foundation for støtten.

The Grieg Foundation supports numerous charitable projects worldwide, with emphasis on projects that involve children and youth, medical research and the environment. The Grieg Foundation makes an active commitment to ensure necessary support and progress, and contribute in ways that make a difference. Grieg Foundation is one of the main sponsors behind SOS Children's Villages. The Bergen International Festival has been a recurrent name when the foundation bestows their gifts, and we are very pleased that they wish to take part in this festival tradition in Bergen. Their contribution enables us to create a comprehensive children's and outdoor programme that let children, adolescents and adults take part in and watch good performances – and enjoy the festival atmosphere. Support has been crucial in making possible this year's festival staging of the opera The Barber of Seville. The Bergen International Festival would like to thank the Grieg Foundation for their support.

